

R e s s a m A l b e r t M a r q u e t

Arbert Marquet 1875'de Bordeaux'da doğdu, onbeş yaşında Matise'in çalışma arkadaşı, Paris'in Ulusal Süsleme Sanatı okulunda, sonra Güzel Sanatlar okulunda, Cormon'un talebesi oldu. Morot'yu ve nihayet tanıdığı Güstave Moreau'yu sevdi, bu parlamamış ressam fakat cömert profesör, bazı dik başlı ressamların kişiliklerini dikkate alarak muamele ederdi.

Bağımsız, yahut disiplinsiz durumlarını kendileri için tehlikesiz olduğunu ilân ettiler. Marquet'nin zaten çok ince bir ruhu vardı, bütün öğretim baskılarını tehlikeli kılmamak için o çizgilerini kendi şuuru iie çizerdi.

Hocalarını kendisi seçmek isterdi. Cezanne'in ve Empresionnistlerin inkilâbı olmadan evvel Louvre'da Poussin, Claude Larrain, Watteau, Chardin'den serbest kopiler yapardı. İnsanlığını ve diktorunu, tablolarının konuları ve modelleri ve yine Paris'in yoludur ki O'nu meydana çıkardı.

Otuz yaşından evvel, insanlık tarafı modern hayatın görüşüne kapılır ve sanatçı sanatının mükemmeliyetini tam olarak ifade eder. Marquet'de tarih yoktur, bu ressam, yaşayan bütün peyza jistlerden en tam ve en heyecan verenidir.

Paris'ten Hambourg'a, Napoli'den Oslo'ya, Marsilya'dan Pire'ye, Venedik'ten Alcerya'ya kadar, Avrupanın ve Afrikanın yüz şehrinde ki orada vinçler ve destekler dikilir, römorklar duman çıkarır, rıhtımlar ve sahiller uzanır, direkler sallanır ve akisler doğar, her yerde suyun ihtişamı göklerin hareketine mukabele eder, Marquet, müstebitçe yaradan, heyecan veren yahut kendi görüş güzelliğini bir dereceye kadar bizim has görüşümüzün yerine koymağa zorla kabul ettirir. Ve kendi şahadetleri o derece doğrudur ki peyzajlarında bir gerçek fotografik intiba bulmaya teşebbüs edilir, Vermeer'in, Chardin'in, Corot'nun, Monet'ninde, Pissaro'nun da (1873'den evvel) ve bütün hocaların daki plâstik ve renkli ton değişmesi müessir doğru tonlarla sınırına ve sahih değerlerine varır.

Bu doğruluk, Marquet'de, bu bilim oranlarının her zaman bir delilidir.

1925'den itibaren Marquet sulu boya yapmağa başlamıştır. Bu sulu boya resimlerin her biri yağlı boyanmıklar kadar tam valörle, aynı çizgi sertliğiyle beraber bütün bu hususiyetler sabırla meydana getirilmiş kendi kendini tamamlayan bir eserdir.

Corot'yu örnek olarak bu büyük gezginin ve hayatta ve sanatta herşeyden önce hakikat, sadelik ve ölçülüğe karşı ortaklaşa bir aşkı vardır, Marquet içe işleyen tam psikolojik bazı portreler yapmıştır. 1910 - 1912 tarihleri arasında, on kadar nu'si yalnız sağlamlığı, sertliği ile değil, acılı az bir erotizmle, Manet'nin Olympia'sından beri, en kişisel olanları arasında fakat, gene garip bir adam olan sanatkarın, şahsiyetini açıklar.